

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 24 stycznia 2024 r. w sprawie T-371/21, WV/ESDZ, wniesione w dniu 2 kwietnia 2024 r. przez WV

(Sprawa C-243/24 P)

(C/2024/4708)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 stycznia 2024 r. w sprawie T-371/21, WV/ESDZ, [...], w zakresie, w jakim Sąd oddalił jej pierwotną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ z dnia 26 sierpnia 2020 r., w której ESDZ nałożyło na nią karę wydalenia ze służby bez obniżenia praw do emerytury oraz nakazało jej naprawienie w całości poniesionej szkody, i obciążył ją kosztami postępowania;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed [Sądem Unii Europejskiej], zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania, aby ten orzekł w przedmiocie pierwotnej skargi wnoszącej odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi dwa zarzuty główne:

Tytułem zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że skład orzekający Sądu, który wydał wyrok, od którego wnosi ona odwołanie, nie spełnia wymogów art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ustanawiających zasadę sędziego powołanego zgodnie z prawem, oraz wymogów art. 18 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ jeden z sędziów wchodzących w skład izby, która wydała wyrok, od którego wnoszone jest odwołanie, powinien był się wyłączyć lub zostać wyłączony z orzekania przez prezesa Sądu, jako że nie daje on pełnej gwarancji bezstronności, jakiej wymagają zarówno zasada sędziego powołanego zgodnie z prawem, jak i zasady rzetelnego procesu.

Jeden z sędziów, którzy wydali wyrok, od którego wnoszone jest odwołanie, pracował uprzednio w służbie i miał kontakt z członkiem ESDZ posiadającym uprawnienia organu powołującego oraz zatrudnionym uprzednio, jak ów sędzia, w stałym przedstawicielstwie przy Unii Europejskiej. Skutkuje to co najmniej uzasadnioną obawą, że orzeczenie, od którego wnoszone jest odwołanie, także w świetle kluczowych motywów zawartych w tym orzeczeniu, nie zostało wydane w pełni niezależnie – zostało wydane z naruszeniem postanowień wymienionych w tym zarzucie odwołania.

Tytułem zarzutu drugiego, obejmującego cztery części, które mogą się ze sobą łączyć, wnosząca odwołanie twierdzi, że sąd pierwszej instancji, wydając wyrok, od którego wnosi ona odwołanie, w sposób oczywisty nie zastosował i nie zinterpretował poprawnie następujących norm i zasad:

- część pierwsza: przeinaczenie okoliczności faktycznych w wyroku, od którego wnoszone jest odwołanie, oczywiste błędy w ocenie i sprzeczności prowadzące do błędnego uzasadnienia oraz niewłaściwych konsekwencji prawnych;
- część druga: naruszenie art. 21 statutu Trybunału, art. 120 lit. c) i d) regulaminu postępowania przed Trybunałem, a także art. 76 akapit pierwszy lit. d) i e) oraz art. 84 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, przekroczenie kompetencji przez Sąd i naruszenie art. 270 TFUE oraz art. 91 regulaminu pracowniczego, naruszenie zakazu orzekania *ultra petita*;
- część trzecia: naruszenie zasady powagi rzeczy osądzonej;

- część czwarta: nieuwzględnienie wszystkich materiałów zawartych w aktach sprawy oraz zarzutów wnoszącej odwołanie, naruszenie zasady swobodnego doboru środków dowodowych i pojęcia łańcucha zgodnych poszlak, a tym samym naruszenie zasad dotyczących ciężaru dowodu.

Zdaniem wnoszącej odwołanie sąd pierwszej instancji celowo pominął szereg argumentów i dokumentów, nie uwzględniając ich wszystkich w sposób całościowy i spójny, lub wyciągnął z nich niezgodne z prawem konsekwencje – czy to ze względu na oczywiście błędną ocenę, czy to przeinaczenie przedstawionych mu okoliczności faktycznych, czy to przez nieuwzględnienie wspomnianych argumentów lub dokumentów.

Dalej, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd zmienił również, w sposób wyraźny i radykalny, jedną z kluczowych części uzasadnienia zakwestionowanej na początku przez wnoszącą odwołanie decyzji o usunięciu jej ze stanowiska, dodając do tej decyzji nowe elementy i przekształcając spór ponad to, co zostało mu przedstawione, przekraczając tym samym swoje kompetencje, które zabraniają mu zastępowania własnym uzasadnieniem uzasadnienia podanego przez organ powołujący w akcie, który przed owym sądem zaskarżono. Postępując w ten sposób, sąd pierwszej instancji obszedł nawet, zdaniem wnoszącej odwołanie, prawomocny wyrok wydany przez Trybunał w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, odrzucający uzasadnienie podane przez organ powołujący, zmienione właśnie w sposób zasadniczy przez sąd pierwszej instancji.
